

هازلند عالم در نگاه قرآن

ابوالفضل رافعی

دبیر دینی و قرآن دبیرستان های تهران

وارثنا القوم الذين كانوا يستضعفون مشارق الارض ومغاربها التي باركنا فيها

اشاره

«اذ التبست عليكم الفتن كقطع الليل المظلم فعليكم بالقرآن» هرگاه فتنه‌ها همچون ابرهای سیاه در شب تاریک به سوی شما حمله‌ور شوند، بر شما باد تمسک به قرآن.

بدون تردید قرآن به‌عنوان تنها کتاب آسمانی که از دست تحریف در امان مانده، ملجا و پناهگاهی است که هر مسلمان در گردبادهای حوادث می‌تواند با توسل به آن، راه هدایت و نجات، و فلاح و رستگاری را بیابد و براساس آن، آموزه‌های حیات خویش را سامان و سیر زندگی‌اش را مدیریت کند. در عصری که انسان‌ها در معرض امواج انواع رسانه‌ها و فریاد اناالحق‌ها از هر سو قرار دارند، تمسک به حبل الله و فراگیری از محضر روشنگر و روشنی‌بخش آن، بهترین راه نجات به‌شمار می‌آید.

در حالی که جریان صهیونیسم و رژیم اسرائیل به‌عنوان پدیده‌ای شوم، همچون غده سرطانی در حال نابودی جامعه بشری، تمدن انسانی و اساس دینداری است، برای شناختن این پدیده‌ی شوم و چگونگی موضع‌گیری در مقابل آن، بهترین مرجع و منبع را قرآن کریم یافتیم. بر همین اساس نیز مسلمانان و جامعه بشری را به الهام گرفتن از کتاب الهی فرا می‌خوانیم تا راهی باشد به سوی نور و امید و بازگشت به حق.

فلسطین، سرزمین مبارک، اسرا و معراج

سورة الاسراء، آیه ۱:

«سبحان الذی اُسرى بعبده لیلاً من المسجد الحرام الی المسجد الاقصى الذی بارکنا حوله لنریه من آیاتنا انه هو السميع البصیر.»

«پاک و منزّه است خدایی که بنده‌اش را در شبانگاهی از مسجدالحرام به مسجدالاقصی که گرداگردش را پربرکت ساختیم سیر داد تا برخی از آیات خود را به او نشان دهیم؛ چرا که او شنوا و بیناست.»

جمله «بارکنا حوله» به سرزمین پیرامون مسجدالاقصی

اشاره دارد که دربرگیرنده شهر بیت المقدس و سرزمین فلسطین است. تعبیر «بارکنا» حکایت از عنایت ویژه خداوند به این سرزمین دارد که منشأ خیر و برکت مادی و معنوی برای بشریت است؛ سرزمینی که انبیای بسیاری در آن ظهور کرده یا زیسته‌اند. از این‌رو، این سرزمین جایگاهی مقدس و از حریم‌های الهی اسلام و مسلمانان به‌شمار می‌آید و البته شایسته نیست که حریم الهی و اسلامی در چنگال و اشغال غاصبان صهیونیست و صلیبیان کینه‌توز قرار بگیرد.

این سرزمین به‌علت تقدس آن از دیدگاه قرآن، در سال ۱۵ هجری توسط سپاه اسلام فتح و به‌عنوان سرزمین وقف اعلام شد. نام آن نیز که «یلیا» بود، به بیت المقدس (سرزمین مقدس) تغییر یافت و تا زمان اشغال آن از سوی صلیبیون در قرن ۱۱ میلادی، در قلمرو خلافت اسلامی قرار داشت. پس از اشغال، مسلمانان با اعتقاد به تعلق آن به جهان اسلامی، مدت ۲۰۰ سال برای آزادی آن جنگیدند و سرانجام آن را از چنگ صلیبیان خارج کردند و به آغوش اسلام بازگرداندند. به امید آزادسازی مجدد فلسطین از چنگال صهیونیسم.

بحث مربوط به فلسطین، بحث سرزمین اسرا و معراج است که خداوند پیامبر اکرم(ص) را در سال دهم بعثت در شب خاصی با قدرت الهی، از مسجدالحرام به مسجدالاقصی و از آنجا به معراج برد.

نکات قابل توجه در این آیه عبارت‌اند از:

۱. با وجود اینکه خداوند می‌توانست پیامبرش را مستقیماً از مسجدالحرام به معراج ببرد، ولی این سیر را به نحوی تنظیم کرد که پیامبر ابتدا از مسجدالحرام به

با وجود اینکه خداوند می‌توانست پیامبرش را مستقیماً از مسجد الحرام به معراج ببرد، ولی این سیر را به نحوی تنظیم کرد که پیامبر ابتدا از مسجد الاقصی انتقال داده شود و آن‌گاه بخش دوم سفر آسمانی خود را به سوی معراج از سر گیرد

«ای قوم، به سرزمین مقدسی که خداوند برای شما مقرر داشته است وارد شوید.»

در این آیه خداوند قلمرویی را سرزمین مقدس می‌نامد و به همسین اعتبار، مسلمانان هنگامی که فلسطین و بیت المقدس را در ربیع‌الثانی سال ۱۵ هجری (برابر با سال ۶۳۶ میلادی) فتح می‌کنند، نام آن را بیت المقدس می‌گذارند؛ در حالی که در آن زمان نام این شهر «ایلیا» بوده است.

این آیه تأکید دیگری است بر تقدس این سرزمین از سوی خداوند و از دیدگاه قرآن کریم و قطعاً مسلمانان نیز از همین دیدگاه به این شهر به‌عنوان سرزمین مقدس می‌نگرند که باید از لوث اشغالگران و کافران آزاد شود.

فلسطین، هار تلند عالم (قلب جهان)

سرزمین مشرق‌ها و مغرب‌ها

سورة الاعراف، آیه ۱۲۷:

«وَأورثنا القوم الذین کانوا یتضعفون مشارق الارض و مغربها الّتی بار کنافیها.»

«و به آن گروهی که پیوسته تضعیف می‌شدند، [بخش‌های] باختر و خاوری سرزمین [فلسطین] را که در آن برکت قرار داده بودیم، به میراث عطا کردیم.»
قرآن کریم ویژگی‌هایی را در این آیه درباره فلسطین برمی‌شمرد که عبارت‌اند از:

۱. سرزمینی است که بر مشرق‌ها و مغرب‌های زمین اشراف دارد. این همان موقعیت «هار تلند» یا «قلب جهان» است که هر کسی بر آن تسلط یابد، می‌تواند بر تمام جهان تسلط یابد. البته موقعیت ژئوپولیتیک (جغرافیای سیاسی) فلسطین نیز حکایت از این امر دارد، چرا که نقطه اتصال سه قاره ثروتمند آسیا، اروپا و آفریقا است.

۲. خداوند در این آیه از تعبیر «بارکنا» استفاده کرد که نشان‌دهنده خیر و برکت فراوان در این سرزمین است که هم بعد مادی و هم بعد معنوی دارد. در بعد معنوی، این سرزمین مرکز ظهور ادیان توحیدی و تمدن‌های بشری است و همه تمدن‌ها ریشه در این سرزمین و منطقه خاورمیانه دارند. وجود منابع و ثروت‌های زیرزمینی و آبی و از جمله منابع انرژی در منطقه نیز حاکی از برکت‌های مادی این سرزمین است.

۳. خداوند این سرزمین را برای مستضعفانی تقدیر کرده است که در جهت اهداف الهی و اجرای قوانین آسمانی صبوری و مقاومت پیشه کنند. در «تفسیر المیزان» از «ارض موعود» به‌عنوان شام و فلسطین یاد شده و در قرآن کریم هم غیر از این سرزمین، از هیچ سرزمین دیگری به‌عنوان سرزمین پربرکت یاد نشده است.

مسجد الاقصی انتقال داده شود و آن‌گاه بخش دوم سفر آسمانی خود را به سوی معراج از سر گیرد. این نشان می‌دهد که از همان آغاز اسلام و در حالی که اسلام هنوز در محدوده مکه باقی مانده بود و حتی مردم مدینه به اسلام ایمان نیاورده بودند، خداوند به این طریق، قدس را جزو کیان اسلام قرار می‌دهد و مسئولیت آزادسازی و حراست آن را بر عهده مسلمانان می‌گذارد.

۲. در آن روزگار بیت المقدس در قلمرو امپراتوری روم قرار داشت و حتی جزو سرزمین‌های عربی هم به‌شمار نمی‌آمد.

با این همه خداوند آن را جزو کیان اسلام قرار می‌دهد. مسجد الاقصی را مسلمانان بعدها ساختند و پیش از ساخت آن، خداوند نام و جایگاه آن را مشخص کرده بود. این موضوع نشان می‌دهد که مسجد الاقصی از تقدس الهی برخوردار است و پیش‌بینی فتح فلسطین توسط خداوند در آن زمان و اینکه آن منطقه بخشی از جهان اسلام خواهد شد، یک اعجاز الهی است.

۳. با اینکه آیه به صراحت به بحث معراج پیامبر اشاره نکرده است و تنها به اسرا و سیر پیامبر اشاره دارد، ولی با تعبیر «لنریه من آیاتنا» نشان می‌دهد، سیر پیامبر از مکه به بیت المقدس مقدمه سفر دیگری بود که در آن سفر بسیاری از آیات خداوند که خارج از آیات فراروی انسان‌های عادی است، به پیامبر نشان داده شد.

بیت المقدس و فلسطین، سرزمین مقدس

سورة المائدہ، آیه ۲۱:

«یا قوم ادخلوا الارض المقدسه الّتی کتب الله لکم.»

فلسطین، سرزمین پیامبران

سورة الانبیاء، آیه ۷۱:

«وَجِئْنَا وَلَوْطَا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ.»
«و او (ابراهیم) و لوط را [با مهاجرت] به سرزمینی که آن را برای همه جهانیان پربرکت ساختیم، نجات دادیم.»
اشارات آیه عبارتند از:

۱. سرزمین فلسطین جایگاه انبیای الهی از جمله حضرت ابراهیم، لوط، موسی، عیسی، یعقوب و... بوده و جایگاهی است که پیامبران برای رهایی از حکومت‌های ستمگر و الحادی بدان پناه می‌آورده‌اند.

۲. سرزمین فلسطین سرزمینی است که خداوند آن را مورد عنایت و برکت خود قرار داده است (الارض التي بارکنا).

۳. برکت‌های این سرزمین شامل همه جهانیان شده و می‌شود (بارکنا فیها للعالمین).

در حال حاضر حضور اشغالگران صهیونیست، جهانیان را از برکت‌های این سرزمین محروم ساخته و آن را به مرکزی برای جنگ و ستم، اشغالگری و خون‌ریزی، تجاوز به ملت‌ها و کشورهای منطقه، و وسیله‌ای در جهت خدمت به استکبار تبدیل کرده است.

فلسطین، سرزمین زیتون

سورة التین، آیه ۱:

«والتین و الزیتون.»

«قسم به انجیر و زیتون (یا قسم به سرزمین شام و بیت‌المقدس)»
اشارات این آیه عبارتند از:

۱. از آنجا که انجیر و زیتون میوه‌هایی هستند که در سرزمین شام و فلسطین به کثرت می‌رویند، لذا سوگند به این دو میوه به‌عنوان دو نماد این سرزمین تلقی می‌شود و حاکی از اهمیت و تقدس آن و جایگاهی است که سوگند خوردن بدان مصداق و مفهوم یافته است.

۲. گفته می‌شود منظور از زیتون در این سوگند، کوهستانی است که بیت‌المقدس بر بالای یکی از کوه‌های آن بنا شده است و بنی‌اسرائیل از آن به‌عنوان کوه «صهیون» یاد می‌کنند. اتفاقاً سوگند بدین کوه و نام زیتون آن شاید تأکیدی بر ماهیت اسلامی این کوه و نفی صهیونیسم و مفاهیمی باشد که از آن برخاسته است.

بیت المقدس، قبله نخست

سورة البقره، آیه ۱۴۳:

«و ما جعلنا القبلة التي كنت عليها الا لنعلم من يتبع الرسول ممن ينقلب على عقبيه.»

«و ما آن قبله‌ای را که قبلاً بر آن بودی، تنها برای این قرار دادیم که افرادی که از پیامبر پیروی می‌کنند، از آن‌ها که به جاهلیت باز می‌گردند، مشخص شوند.»
اشارات آیه عبارتند از:

۱. نخستین قبله‌ای که خداوند برای پیامبر و مسلمانان قرار داد، بیت‌المقدس بود. خداوند این قبله را برای مسلمانان برگزید تا میان کسانی که به‌سوی بت‌ها نماز می‌گزارند، با کسانی که پیروان راستین پیامبر بودند، تفکیک قائل شود. سال‌ها پیامبر و مسلمانان به‌سوی بیت‌المقدس نماز گزارند. هر چند که اکثراً پیامبر اکرم (ص) تا هنگامی که در مکه بود، نماز را در جهتی ادا می‌کرد که کعبه و بیت‌المقدس در امتداد هم قرار می‌گرفتند. تا اینکه در سال دوم هجرت به فرمان خدا، کعبه به‌عنوان قبله اسلام مشخص شد و مسلمانان و پیامبر اکرم (ص) نماز را به‌سوی آن گزارند.

۲. انتخاب بیت‌المقدس به‌عنوان قبله نخست، حکایت از تقدس این مکان برای همه ادیان توحیدی از جمله دین مبین اسلام دارد.

۳. براساس آنچه که قرآن مطرح می‌کند، هدف و جهت اصلی در نماز و عبادت توجه به ذات باری تعالی است و اصل، شمال، جنوب، شرق و غرب نیست.

۴. پیام جهانی اسلام و تمدن توحیدی قرآنی ایجاب می‌کرد تا قبله آن در جایی قرار گیرد که عرصه سیطره و نفوذ هیچ فرهنگ و تمدن غیرالهی نباشد. در این میان، خانه کعبه به‌علت دور از دسترس بودن از سیطره امپراتوری‌ها و تمدن‌های آن روزگار، آمادگی آن را داشت که با پاک‌سازی آن از بت‌ها، به هیت اصلی آن که قبله توحید و رنگ خدایی (صبغة الله) است، باز گردد.

طبیعی است که جهان اسلام نسبت به سرنوشت قبله نخستین خود یعنی بیت‌المقدس بی تفاوت نباشد، برای رهایی آن از چنگال اشغالگران و حامیان فرهنگ و تمدن مادی قیام کند و اجازه ندهد که قبله ادیان توحیدی زیر چکمه اشغالگران و پیام‌آوران مادی گرای آلوده شود.

اسرائیل و بنی‌اسرائیل از دیدگاه قرآن

کافران پیامبر کش

سورة البقره، آیه ۶۱:

«ذلک بأنهم کانوا یکفرون بایات الله ویقتلون النبیین بغير الحق.»

«چرا که آن‌ها نسبت به آیات الهی کفر می‌ورزیدند و پیامبران را به ناحق می‌کشتند.»

یکی از ویژگی‌های قوم بنی‌اسرائیل در طول تاریخ، کفر به آیات خدا بوده است. امروزه نیز شاهد آن هستیم که صهیونیست‌ها به تعلیمات حضرت موسی (ع) و تعالیم مذهب یهود پشت کرده‌اند و براساس تحریف آموزه‌های دین یهود، رژیم صهیونیستی را تأسیس کردند.

بنی‌اسرائیل در طول تاریخ، تعداد بسیاری از انبیای الهی را بدون هیچ گناهی کشته و خون آن‌ها را بر زمین ریخته است. امروز نیز رژیم صهیونیستی به سیاست کشتار و ترور کور کورانه مردم مظلوم و انسان‌های حق طلب دست می‌یازد.

گفتنی است که گروهی از یهودیان متدین به‌نام

در حال حاضر حضور اشغالگران صهیونیست، جهانیان را از برکت‌های مسجد الاقصی محروم ساخته و آن را به مرکزی برای جنگ و ستم، اشغالگری و خون‌ریزی، تجاوز به ملت‌ها و کشورهای منطقه، و وسیله‌ای در جهت خدمت به استکبار تبدیل کرده است

گروهی از
یهودیان
متدین به نام
«فاتوری
کارتا» تفکر
صهیونیستی
را تفکری
منحرف از دین
یهودی دانند
و برای زوال
رژیم متجاوز
اسرائیل تلاش
و دعا می کنند

«فاتوری کارتا» تفکر صهیونیستی را تفکری منحرف از دین یهود می دانند و برای زوال رژیم متجاوز اسرائیل تلاش و دعا می کنند.

عصیانگران متجاوز

سوره البقره، آیه ۶۱:

«ذلک بما عصوا و کانوا یعتدون.»

«این به خاطر آن بود که گناهکار، سرکش و متجاوز بودند.»

همان گونه که قوم بنی اسرائیل به نقض قوانین و مقررات دینی، حقوقی و انسانی دست یازیده، عصیانگری و گناهکاری را شیوه خود قرار داد و با چشم بستن بر همه ارزش های انسانی و آموزه های دینی، راه تجاوزگری و تعدی را در پیش گرفت و بر همین اساس نیز، به آیات خدا کفر ورزید و پیامبران الهی را کشتار کرد، در عصر حاضر نیز رژیم غاصب صهیونیستی بر همان سیاق به حقوق دیگران تجاوز می کند، به کشتار بی گناهان و قتل عام زن و مرد و کودک فلسطینی دست می زند، حقوق افراد و ملت ها را نقض می کند و حقوق انسانی و بین المللی و حقوق بشر دوستانه را زیر پا می گذارد. پشت پا زدن به همه ارزش های بشری و ترویج ضدارزش ها، حاکی از تداوم عصیانگری و تجاوزطلبی بنی اسرائیل در قالب رژیم صهیونیستی است.

سنگدلان بی رحم

سوره البقره، آیه ۷۴:

«ثم قست قلوبکم من بعد ذلک فهی کالحجاره أو أشد قسوه.»

«سپس دل های شما بعد از آن سخت شد، همچون سنگ، یا از آن سخت تر!»

دل های بنی اسرائیل به واسطه کفر، عصیان و تسلیم ناپذیری در مقابل فرمان های حق، سخت و نفوذناپذیر شده است، به نحوی که عواطف انسانی و خشیت الهی به دل های آنان راه ندارد و به همین علت سال هاست که شاهد جنایات بی رحمانه وارثان آن ها، یعنی رژیم صهیونیستی و کشتار زن و مرد و کودک و ویرانی خانه های مسکونی و نابودی درختان و مزارع و به تعبیر قرآن، «یهلک الحرث و النسل» توسط این رژیم در لبنان و فلسطین هستیم.

سنگدلی آل صهیون تا جایی است که به هم کیشان خود رحم نکرده و برای مطالع سیاسی خود، بارها یهودیان را نیز قربانی کرده اند. حتی به تحریک دولت ها و گروه های اجتماعی بر ضد یهودیان و ترویج احساسات یهودستیزی در جوامعی که یهودیان در آن می زیستند، پرداخته اند تا با ایجاد وحشت در یهودیان، آنان را به کوچ کردن به فلسطین اشغالی یا اماکن دیگر در چارچوب طرح های سیاسی خود وادار کنند که این ها نمونه های زنده ای از بی رحمی و شقاوت صهیونیست ها به شمار می آیند.

محاصره غزه و اعمال قتل تدریجی دسته جمعی از طریق جلوگیری از ورود غذا، دارو و مایحتاج عمومی، جز تجلی سنگدلی و شقاوت بنی اسرائیل چه عنوان دیگری می تواند داشته باشد؟

پیشگامان تحریف

سوره البقره، آیه ۷۵:

«وقد کان فریق منهم یسمعون کلام الله ثم یحرفونه بعد ما عقلوه و هم یعلمون.»

«با اینکه عده ای از آن ها سخنان خدا را می شنیدند و پس از فهمیدن آن را تحریف می کردند، در حالی که علم و اطلاع داشتند.»

بنی اسرائیل در طول تاریخ به تحریف گران ماهر کتب الهی و ادیان سماوی تبدیل شده اند. آن ها آگاهانه دست به تحریف زده و در همین مسیر به دین سازی و فرقه آفرینی دست یازیده اند.

آخرین تلاش اسرائیل در این زمینه، چاپ قرآن با حذف آیات مربوط به سرزنش و مذمت بنی اسرائیل، یا حذف آیات جهاد بر ضد کفار، و نیز انتشار تفاسیر به رأی در جهت ترویج سازش با رژیم صهیونیستی و اعطای مشروعیت به این رژیم نامشروع است.

پیمان شکنان تاریخ

سوره البقره، آیه ۱۰۰:

«أو کلما عاهدوا عهدا نبذه فریق منهم بل اکثرهم لایؤمنون.»

«و مگر نه این بود که [یهود] هر گاه پیمانی بستند، گروهی از ایشان آن را دور افکندند؟ بلکه [حقیقت این است که] بیشترشان ایمان نمی آورند.»

پیمان شکنی سردمداران رژیم اشغالگر فلسطین دیگر بر کسی پوشیده نیست. زیرا هر عهده ای که بستند، به سرعت نقض کردند و بر پیمان ها و تعهدات خود هرگز پایبند باقی نماندند. تاکنون به هیچ کدام از ده ها پیمانی که در چند دهه اخیر از کمپ دیوید تا اسلو و اریحا، غزه، شرم الشیخ و... گرفته تا توافق آرام سازی میان جبهه

از آنجا که
یهود خود را
«ملت برگزیده»
خداوند می‌داند
و جایگاه ابدی
خود را در
بهشت می‌بیند،
از عذاب
خداوند ترس
و خوف ندارد.
یهود معتقد
است که اگر
هم جنایتی را
مرتکب شود،
جز روزهای
اندکی عذاب
نخواهد شد

«پروتکل‌های دانشوران یهود» برای سیطره بر جهان از طریق ترویج فساد، مادیگری، نابودی معنویت و دین‌مداری، همه برخاسته از این نگاه تحقیرآمیز و تبعیض‌آمیز است.

ناراضیان ابدی

سورة البقره، آیه ۱۲۰:

«ولن ترضی عنک الیهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم»
«و هرگز یهودیان و ترسایان از تو راضی نمی‌شوند، مگر آنکه از کیش آنان پیروی کنی.»

بسیار کسانی هستند که تصور می‌کنند، اگر راه سازش و نرمش را در مقابل بنی‌اسرائیل در پیش گیرند، خواهند توانست به حقوق قانونی خویش دست یابند و به گونه‌ای مسالمت‌آمیز با آنان زندگی کنند. در حالی که قرآن جوهره اندیشه و رفتار قوم بنی‌اسرائیل را بیان کرده است. قرآن اعلام می‌کند که آنان هرگز به امتیازاتی که می‌دهید و عقب‌نشینی‌هایی که در مقابلشان انجام می‌دهید، رضایت نخواهند داد، مگر زمانی که از مواضع حق طلبانه خود دست بردارید، به کیش آنان درآید و از آنان پیروی کنید.

مروجان فرهنگ انحطاط و تجاوز و بهره‌کشی

سورة المائده، آیه ۶۲:

«وترى كثيرا منهم یسارعون فی الائم والعدوان وأکلهم السخت لبئس ما كانوا یعملون»
«و بسیاری از آنان را می‌بینی که در گناه و تعدی و حرام‌خواری خود شتاب می‌کنند. واقعا چه اعمال بدی انجام می‌دادند.»

اشاعة فحشا و گناه در جوامع بشری، به‌ویژه در میان مسلمانان، ایجاد دشمنی میان ملت‌ها و پیروان ادیان الهی، و نیز ترویج حرام‌خواری و بهره‌کشی انسان‌ها از یکدیگر به‌عنوان یک فرهنگ، دستاورد ذی‌لانه صهیونیسم جهانی است که راهبرد آن در کتاب «پروتکل‌های دانشوران یهود» کاملاً به روشنی بیان شده است. ایجاد رسانه‌های ترویج فحشا و فساد و اباحه‌گری و نیز تحریک جهان مسیحیت بر ضد مسلمانان از سوی بنی‌اسرائیل در حال حاضر به‌طور روزانه دنبال می‌شود و هزینه‌های سنگینی را بر جامعه بشری تحمیل می‌کند.

قوم نفرین شده

سورة المائده، آیه ۷۸:

«لعن الذین کفروا من بنی اسرائیل علی لسان داوود و عیسی ابن مریم ذلک بما عصوا و كانوا یعتدون»
«از میان فرزندان اسرائیل آنان که کفر ورزیدند، به زبان داوود و عیسی بن مریم مورد لعنت قرار گرفتند. این [کیفر] به‌خاطر آن بود که عصیان می‌ورزیدند و [از فرمان خدا] تجاوز می‌کردند.»

بنی‌اسرائیل به‌رغم در دست داشتن ثروت و قدرت، هرگز از سرنوشت ذلت‌باری که به‌واسطه سرکشی و خصلت تجاوزگری نسبت به دیگران در پیش گرفته

مقاومت و رژیم صهیونیستی بسته‌اند، عمل نکرده و به‌هیچ یک از آن‌ها پایبند نبوده‌اند. این رفتار نهادینه شده نشان می‌دهد که رژیم صهیونیستی مصداق امروز این آیه است.

پویندگان راه شیطان

سورة البقره، آیه ۱۰۲:

«واتبعوا ما تتلوا الشیاطین علی ملک سلیمان و ما کفر سلیمان ولكن الشیاطین کفروا.»

«(یهود) از آنچه شیاطین در عصر سلیمان بر مردم می‌خواندند، پیروی می‌کردند و سلیمان هرگز (دست به سحر نیالود) کافر نشد، ولیکن شیاطین کفر ورزیدند.»

بنی‌اسرائیل در طول تاریخ همواره از آنچه که شیاطین و قدرت‌های شیطانی بر ضد حکومت‌های حق ترویج می‌کردند، پیروی کرده و به ترویج دروغ و شایعات در مورد حکومت‌های حق و قدرت‌های الهی دست یازیده است. امروزه دروغ‌هایی که دستگاه‌های رژیم صهیونیستی بر ضد مسلمانان، فلسطینیان و ایران اسلامی از طریق رسانه‌ها و دستگاه‌های تبلیغاتی منتشر می‌کنند و می‌کوشند تا جهانیان را بر ضد مسلمانان بسیج کنند و به اختلافات میان پیروان ادیان الهی دامن زنند، نمونه‌هایی از خصلت پیروی آنان از آموزه‌های شیطانی است که در آیه فوق بدان اشاره شده است. آنان حتی در این زمینه در مورد حکومت الهی حضرت سلیمان نبی(ع) که از پیامبران بنی‌اسرائیل بوده است، دریغ نورزیدند و حتی او را به کفر متهم کردند. این گروه همواره مشوق شیطان و پیروان راستین آن بوده‌اند.

تلاش صهیونیسم جهانی برای کنترل نهادهای رسانه‌ای در سطح جهان، مدیریت مؤسسات فرهنگی و هنری اثرگذار، و استفاده از همه

ابزارها در خدمت اهداف استعماری و استکباری قدرت‌های شیطانی در همین راستا قابل تبیین است.

بهشتیان ابدی!

سورة البقره، آیه ۱۱۱:

«و قالوا لن یدخل الجنة الا من کان هودا او نصاری.»
«آن‌ها گفتند هیچ‌کس جز یهود یا نصارا هرگز داخل بهشت نخواهد شد.»

از آنجا که یهود خود را «ملت برگزیده» خداوند می‌داند و جایگاه ابدی خود را در بهشت می‌بیند، از عذاب خداوند ترس و خوف ندارد. یهود معتقد است که اگر هم جنایتی را مرتکب شود، جز روزهای اندکی عذاب نخواهد شد (و قالوا لن تمسنا النار الا ایاما معدوده). لذا دیگران را تحقیر می‌کند و خارج از حیطة انسانیت می‌داند و ارتکاب هر جنایتی را در مورد آنان مجاز می‌شمارد. در واقع اساس

است، رهایی نخواهد یافت. چرا که نفرین انبیای الهی، همچون حضرت داوود(ع) و حضرت عیسی(ع)، تا ابد دامنگیر آنان شده است، مگر آنکه خود را از این گونه خصلت‌ها پاک سازند تا این سرنوشت ذلت‌بار پایان یابد. جالب آن است که همه کسانی که سرنوشت خود را به سرنوشت این قوم گره زده و راه سازش با آن در پیش گرفته‌اند، دچار همین سرنوشت ذلت‌بار شده و به ننگ تاریخ تبدیل شده‌اند.

سرسخت‌ترین دشمنان

سورة المائدة، آیه ۸۲:

«لتجدن أشد الناس عداوه للذين امنوا اليهود و الذين أشركوا.»

«مسلماناً یهودیان و کسانی را که شرک ورزیده‌اند، دشمن‌ترین مردم نسبت به مؤمنان خواهی یافت.»

بزرگ‌ترین خطری که جهان اسلام و پیروان ادیان الهی را تهدید می‌کند، خطر اسرائیل و صهیونیسم جهانی است. این جریان برنامه‌های خطرناکی را برای نابودی دین و پایبندی مردم به ارزش‌های دینی تدارک دیده است و دنبال می‌کند. از این‌رو بیشترین کینه و دشمنی از سوی این قوم متوجه مؤمنان است. مؤمنان، جهان اسلام و پیروان ادیان الهی همگی باید در مقابل این جریان سرطانی بایستند و جسم بشریت را از شر این غده سرطانی رها سازند.

محکومیت سازش

سورة المائدة، آیه ۵۱:

«یا ایها الذین امنوا لاتتخذوا اليهود والنصارى اولیاء بعضهم اولیاء بعض و من یتولهم منکم فإنه منهم ان الله لایهدى القوم الظالمین.»

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید، یهود و نصارا را تکیه‌گاه خود قرار ندهید. آن‌ها تکیه‌گاه یکدیگرند و کسانی از شما که به آن‌ها تکیه کنند، از آن‌ها هستند. خداوند جمعیت ستمکار را هدایت نمی‌کند.»

قرآن هم‌پیمانی و پیوند دوستی با یهود و نصارا را محکوم کرده است و کسانی را که با آنان دوستی و پیوند برقرار کنند، در زمره آنان برشمرده است. آنان را ستمگرانی می‌خواند که راه هدایت را به روی خود بسته‌اند. البته این امر در شرایط عادی است، اما اشغالگری قبله‌گاه نخست مسلمانان، یعنی قدس شریف و سرزمین اسلامی فلسطین، و ستم بر مظلوم از زن و کودک و پیر و جوان، خود دلیل مضاعفی است بر اینکه باید از هرگونه سازش و سکوت در مقابل اشغالگران اسرائیلی پرهیز کرد و راه مبارزه با آنان را در پیش گرفت.

ندامت از دوستی و همکاری با اشغالگران

سورة المائدة، آیه ۵۲:

«فترى الذین فی قلوبهم مرض یسارعون فیهم یقولون نخشى ان تصیبا دائره فعی الله ان یأتی بالفتح او امر

من عنده فیصبحوا علی ما اسروا فی انفسهم نادمین.» «مشاهد می‌کنی افرادی را که در دل‌هایشان بیماری است، در (دوستی با) آنان بر یکدیگر پیشی می‌گیرند و می‌گویند می‌ترسیم حادثه‌ای برای ما اتفاق بیفتد (و نیاز به کمک آن‌ها داشته باشیم). شاید خداوند پیروزی یا حادثه دیگری از ناحیه خود (به نفع مسلمانان) پیش بیاورد و این دسته از آنچه در دل پنهان داشتند، پشیمان گردند.»

کسانی که به بهانه ترس از مشکلات و سختی‌ها دست دوستی و همکاری به‌سوی یهود و نصارا دراز می‌کنند، قلب‌هایشان دچار بیماری است. قطعاً خداوند با پیروزی که برای اسلام و مسلمانان فراهم خواهد آورد و یا با رویدادی از سوی خود، آن‌ها را سخت دچار ندامت و پشیمانی خواهد کرد. از این‌رو هرگز فریب قدرت و سلطه ظاهری دشمنان را نباید خورد که اتفاقاً همواره قدرت‌های سرکش در اوج توان خود دچار فروپاشی و زوال شده‌اند.

قتال با اشغالگران

سورة نساء، آیه ۷۵:

«و ما لکم لاتقاتلون فی سبیل الله و المستضعفین من الرجال والنساء والولدان الذین یقولون ربنا اخرجننا من هذه القرية الظالم اهلها واجعل لنا من لدنک ولیا واجعل لنا من لدنک نصیرا.»

«چرا در راه خدا و در راه مردان، زنان و کودکانی که (به‌دست ستمگران) تضعیف شده‌اند، پیکار نمی‌کنید؟ همان افراد (ستم‌دیده‌ای) که می‌گویند خدایا ما را از این شهر که اهلش ستمگرند، بیرون ببر و برای ما از طرف خود سرپرست قرار بده و از برای ما از طرف خود یار و یآوری تعیین فرما.»

در حالی که مردم مظلوم فلسطین زیر چنگال اشغالگران تا دندان مسلح در معرض ظلم و ستم روزانه قرار دارند و همه هستی آن‌ها به غارت رفته یا نابود می‌شود، خانه‌هایشان ویران و زمین‌هایشان غصب می‌شود و فریاد یا للمسلمین آنان بلند است، چگونه می‌توان راه سکوت و بی‌تفاوتی را در پیش گرفت؟ این در حالی است که قرآن مسلمانان را به قتال با آنان فرامی‌خواند (و ما لکم لاتقاتلون فی سبیل الله والمستضعفین من الرجال والنساء ولولدان).

انتخاب جبهه ایمان

سورة النساء، آیه ۷۶:

«الذین امنوا یقاتلون فی سبیل الله والذین کفروا یقاتلون فی سبیل الطاغوت فقاتلوا اولیاء الشیطان ان کید الشیطان کان ضعیفا.»

«آن‌ها که ایمان دارند، در راه خدا پیکار می‌کنند و آن‌ها که کافرند، در راه طاغوت (و افراد طغیانگر). پس شما با یاران شیطان پیکار کنید (و از آن‌ها نهراسید)، زیرا نقشه شیطان (همانند قدرتش) ضعیف است.» کسانی که ایمان آورده‌اند، در جبهه ایمان علیه کفر به

«لتجدن أشد
الناس عداوه
للذین امنوا
اليهود و الذین
أشركوا»
«مسلمانا
یهودیان و
کسانی را
که شرک
ورزیده‌اند،
دشمن‌ترین
مردم نسبت
به مؤمنان
خواهی یافت.»

خداوند اجازه نمی‌دهد مسلمانان زیر سلطه و نفوذ غیر مسلمانان به سر برند. از این رو تسلط رژیم صهیونیستی بر سرزمین‌های اسلامی و تلاش برای نفوذ و سیطره بر دیگر سرزمین‌های اسلامی و بر حکومت‌ها از طریق سازش، باید با مقاومت و ایستادگی مسلمانان مواجه شود

جنگ می‌پردازند، اما کسانی که کافر شده‌اند، در جبهه کفر می‌جنگند. خداوند به مسلمانان دستور می‌دهد که در این صحنه رویارویی و جنگ میان جبهه کفر و ایمان، جانب جبهه ایمان را بگیرید با یاران شیطان که همان جبهه کافران است، وارد جنگ شوید. رویارویی میان اسرائیل و جبهه مقاومت در لبنان و فلسطین، همانا نبرد میان جبهه کفر و ایمان است. مسلمانان موظفاند میان این دو جبهه، جبهه‌ای را انتخاب کنند که با اسلام و ایمان می‌درخشد و در مقابل جبهه کفر، راه مبارزه، مقاومت و ایستادگی را در پیش گیرند.

نپذیرفتن سلطه کافران اشغالگر

سوره نساء، آیه ۱۴۱:

«ولن يجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلا.»

«هرگز برای کافران نسبت به مؤمنان راه تسلطی قرار نداده است.»

خداوند اجازه نمی‌دهد مسلمانان زیر سلطه و نفوذ غیر مسلمانان به سر برند. از این رو تسلط رژیم صهیونیستی بر سرزمین‌های اسلامی و تلاش برای نفوذ و سیطره بر دیگر سرزمین‌های اسلامی و بر حکومت‌ها از طریق سازش، باید با مقاومت و ایستادگی مسلمانان مواجه شود. هیچ مسلمانی نباید اجازه دهد تحت‌الشعاع سلطه یا نفوذ دشمنان اسلام از یهود و نصارا قرار گیرد و این اراده خداوند است که در قرآن کریم به مسلمانان اعلام شده است.

دشمنی با دشمنان خدا و رسولش

سوره مجادله، آیه ۲۲

«لا تجد قوما يؤمنون بالله واليوم الآخر يوادون من حاد الله ورسوله ولو كانوا آباءهم أو أبناءهم أو إخوانهم أو عشيرتهم أولئك كتب في قلوبهم الایمان وایدهم بروح منه ویدخلهم جنات تجری من تحتها الأنهار خالدین فیها رضی الله عنهم ورضوا عنه أولئك حزب الله الا ان حزب الله هم المفلحون.»

«هیچ قومی را که به خدا و روز قیامت ایمان دارد نمی‌یابی که با دشمنان خدا و رسولش دوستی کنند؛ هر چند پدران یا فرزندان یا برادران یا خویشاوندان آن‌ها باشند. آن‌ها کسانی هستند که خدا ایمان را بر صفحه قلوبشان نوشته و با روحی از ناحیه خودش آن‌ها را تقویت فرموده است. آن‌ها را در باغ‌هایی از بهشت داخل می‌کند که نهرها از زیر درختانش جاری است و جاودانه در آن می‌مانند. خدا از آن‌ها خشنود و آن‌ها نیز از خدا خشنودند. آن‌ها حزب‌الله‌اند. بدانید حزب‌الله پیروز است.»

بر اساس تعلیمات قرآن کریم، هیچ گروهی که به خدا و روز جزا ایمان داشته باشند، نمی‌توانند راه دوستی و پیوند با کسانی را که با خدا و پیامبرش دشمنی کنند، در پیش گیرند؛ حتی اگر این دشمنان از پدران، فرزندان، برادران و خاندان آنان باشند. اسرائیل و اشغالگران و غاصبان فلسطین، راه دشمنی با خدا و پیامبر اکرم (ص) و اسلام را در پیش گرفته‌اند و قبله نخست مسلمانان را با قلدری اشغال کرده‌اند. چگونه می‌توان ادعای مسلمانی و اعتقاد به خدا و روز قیامت داشت اما در مقابل دشمنان خدا و اسلام راه سکوت و بی‌تفاوتی در پیش گرفت؟ آنان که با دشمنان خدا و رسول راه دشمنی در پیش گیرند، در شمار حزب‌الله قرار می‌گیرند و قطعاً آنان از رستگاران‌اند.

وعده قرآنی زوال اسرائیل

اسرائیل، غده سرطانی فساد در جهان

سوره الاسراء، آیه ۴:

«وقضینا لى بنى اسرائیل فى الکتاب لتفسدن فى الارض مرتین ولتعلن علوا کبیرا.»

«ما به بنی اسرائیل در کتاب (تورات) اعلام کردیم که دوبار در زمین فساد خواهید کرد، و برتری جویی بزرگی خواهید نمود.»

این آیه که در پی آیه «اسرا و معراج» در سوره اسراء آمده، نشان‌دهنده اعجاز قرآن کریم است که بلافاصله در مورد سرنوشت مسجدالاقصی و بیت‌المقدس که به اشغال بنی اسرائیل در خواهد آمد، پرداخته است و به فساد کشیده شدن سرزمین فلسطین و برتری طلبی بنی اسرائیل در آن را در آینده پیش‌گویی کرده است. قرآن کریم از عملکرد بنی اسرائیل با دو خصوصیت «به فساد کشیدن زمین» و «برتری طلبی بسیار گسترده» یاد کرده است که ماهیت رژیم صهیونیستی را کاملاً آشکار می‌سازد. این همان «غده سرطانی» است که امام خمینی (ره) فرمان بر ضرورت محو آن را داده و اقدامی در جهت تحقق وعده الهی است.

وعده الهی، آزادی سرزمین انبیاء به دست

مؤمنان پیکار جو

سوره الاسراء، آیه ۵:

«فاذا جاء وعد اولاهما بعثنا علیکم عبادا لنا اولی باس شدید فجاسوا خلال الدیار وکان وعدا مفعولا.»

«هنگامی که نخستین وعده [فساد] فرا رسد، مردانی پیکار جو را بر شما (بنی اسرائیل) می‌فرستیم (تا سخت شما را در هم کوبند. حتی برای به دست آوردن مجرمان) خانه‌ها را جست‌وجوی می‌کنند و این وعده‌ای است قطعی.»

آزادی سرزمین فلسطین و قدس شریف به دست کسانی میسر است که بندگان راستین خداوند (عبادا

«لولا ان كتب
الله عليهم الجلاء
لعذبهم في الدنيا
ولهم في الآخرة
عذاب النار.»
«و اگر نه این
بود که خداوند
جلای وطن را
بر آن‌ها مقرر
داشته بود، آن‌ها
را در همین دنیا
مجازات می کرد
و برای آن‌ها در
آخرت نیز عذاب
آتش است.»

یک سرنوشت محتوم مقدر کرده است و هر گاه برخلاف این تقدیر عمل کنند، خداوند آن‌ها را در دنیا در معرض مجازات قرار می‌دهد و در آخرت دچار آتش جهنم می‌کند. لذا پراکندگی و زندگی به صورت گروه‌های پراکنده در جهان، تقدیر الهی است که برای یهود پیش‌بینی شده است. هرگونه سیاست تجمیع و ملت‌سازی در مورد آن در فلسطین و هر جای دیگر برخلاف مشیت الهی است و با شکست مواجه خواهد شد. این امری است که در تورات نیز مورد تأکید قرار گرفته است.

دشمنی یهودیان با یکدیگر تا روز قیامت سورة المائدة، آیه ۶۴:

«والقینا بینهم العداوة والبغضاء الی یوم القیامة کما اوقدوا نارا للحرب اطفأها الله ویسعون فی الارض فسادا والله لایحب المفسدین.»
«در میان آن‌ها تا روز قیامت عداوت و دشمنی افکنده‌ایم، و هر زمان آتش جنگی افروختند، آن را خداوند خاموش ساخت و برای فساد در زمین تلاش می‌کنند و خداوند مفسدان را دوست ندارد.»

خداوند یهود را تا روز قیامت دستخوش پراکندگی، دشمنی، کینه‌توزی و جنگ خانگی کرده است. از این رو مجتمع صهیونیستی قابل دوام نیست و به زودی از هم خواهد پاشید.
آتش هر فتنه‌ای که از سوی آنان شعله‌ور شود، از سوی خدا خاموش خواهد شد و به فتنه اسرائیل پایان داده خواهد شد. هر چند که اسرائیل و صهیونیسم، همان طوری که خداوند در قرآن کریم فرموده است، به نشر فساد در همه ابعاد خواهند پرداخت (ویسعون فی الارض فسادا) و خداوند مفسدان را دوست نمی‌دارد.

سرنوشت ذلت‌بار اسرائیل و بنی اسرائیل سورة البقره، آیه ۶۱:

«وضربت علیهم الذلة والمسکنه ویاووا بغضب من الله.»
«خداوند (مُهر) ذلت و بیچارگی را بر پیشانی آن‌ها زد و مجدداً گرفتار غضب پروردگار شدند.»
خداوند در طول تاریخ بنی اسرائیل را به علت پابند نبودن به تعلیمات پیامبران الهی، تجاوزگری، تحریف کتب الهی و پایمال کردن حقوق دیگران، محکوم به شکست و ذلت کرده و این سرنوشت شوم را به خاطر چنین ویژگی‌های ناشایستی در مورد این قوم رقم زده است.
امروز رژیم صهیونیستی و اسرائیل نماد همه ویژگی‌های ضداخلاقی و ضدانسانی و وارث فرهنگ منحط بنی اسرائیل در طول تاریخ است و از همین رو سرنوشتی مشابه سرنوشت بنی اسرائیل، یعنی شکست و خواری در انتظار رژیم اسرائیل است.

لنا) و صاحبان قدرت و پیکارجویان مسلح به سلاح‌های متکی بر ایمان هستند (اولی باس شدید). در واقع اینان همان گونه که امام خمینی (ره) فرمودند، فلسطین را با مسلسل‌های متکی بر ایمان آزاد می‌کنند. آنان با قدرت و شجاعانه تا اعماق سرزمین‌های اشغالی و خانه‌های اشغالگران، از جمله آبادی‌های صهیونیست‌نشین نفوذ خواهند کرد و به جست‌وجو خواهند پرداخت تا به اشغال سرزمین مقدس و پربرکت فلسطین پایان دهند و پیروزمندانه وارد قدس شریف و مسجدالاقصی شوند.

نابودی پایگاه‌های صهیونیسم به دست خودشان و مؤمنان سورة الحشر، آیه ۲:

«هو الذی اخرج الذین کفروا من اهل الکتاب من دیارهم لاول الحشر ما ظننتم ان یخرجوا و ظنوا انهم مانعتهم حصونهم من الله فاتاهم الله من حیث لم یحتسبوا و قذف فی قلوبهم الرعب یخربون بیوتهم بایدیهم وایدی المومنین فاعتبروا یا اولی الابصار.»

«او کسی است که کافران اهل کتاب را در اولین برخورد (با مسلمانان) از خانه‌هایشان بیرون راند. گمان نمی‌کردید آن‌ها خارج شوند و خودشان نیز گمان می‌کردند که دژهای محکمشان آن‌ها را از عذاب الهی مانع می‌شود. اما خداوند از آنجا که گمان نمی‌کردند به سراغشان آمد، و در قلب آن‌ها ترس و وحشت افکند، به گونه‌ای که خانه‌های خود را با دست خویش و با دست مؤمنان ویران می‌کردند. پس عبرت بگیرید ای صاحبان بصیرت‌ها! هیچ کس حتی اسرائیل تصور نمی‌کرد که با همه استحکامات و تزیینات امنیتی خود ناگزیر شود در مقابل اراده مقاومت از سرزمین‌های اسلامی (در صدر اسلام و در زمان کنونی از غزه) عقب‌نشینی کند. در حالی که خداوند قلب‌هایشان را از رعب و وحشت (تحقق موازنه وحشت) پر کرده بود، خانه‌هایشان به دست خودشان و نیز به دست مؤمنان ویران شدند. این سرنوشتی است که در مورد تمامی سرزمین مقدس فلسطین و به ویژه بیت‌المقدس تحقق خواهد یافت.»

پراکندگی یهودیان، تقدیر محتوم آن‌ها سورة الحشر، آیه ۳:

«لولا ان كتب الله عليهم الجلاء لعذبهم في الدنيا ولهم في الآخرة عذاب النار.»
«و اگر نه این بود که خداوند جلای وطن را بر آن‌ها مقرر داشته بود، آن‌ها را در همین دنیا مجازات می‌کرد و برای آن‌ها در آخرت نیز عذاب آتش است.»
خداوند پراکندگی را برای بنی اسرائیل و یهود به عنوان